

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 85 gr., poleconą 1 zł. 35 gr.
 Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.
 Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ: **Przepisy ogólne:** 146. Obwieszczenie Ministra Skarbu w przedmiocie przeznaczenia do zbycia majątków ziemskich. 147. Rozporz. Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 25.IV. 1929 r. o lichwie pieniężnej.
Organizacja władz: 148. Rozporz. Min. Skarbu z dnia 18.IV. 1929 r. w sprawie utworzenia w Lublinie urzędu celnego.
Opłaty stemplowe: 149. Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych.
Podatki konsumcyjne: 150. Okólnik L. DVI./1503/2/29 z dnia 26.IV. 1929 r. w sprawie wyjaśnienia, czy wolne składy wina powinny wykupywać świadectwa.
Monopol Tytoniowy: 151. Obwieszczenie Min. Skarbu z dnia 10.IV. 1929 r. w sprawie wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru 1929 r.
Przepisy celne: 152. Okólnik L. DIV./603/3/29 z dnia 30.IV. 1929 r. w sprawie wystawiania świadectw pochodzenia na towary pochodzenia fińskiego oraz kart legitymacyjnych dla komiwojażerów.
Przepisy rachunkowo-kasowe: 153. Okólnik Nr. 40 Ministerstwa Skarbu z dnia 25.III. 1929 r. w sprawie częściowej zmiany przepisów rach.-kas. 154. Rozporz. Min. Skarbu z dnia 21.IV. 1929 r., wydane w poroz. z N. I. Kontroli w sprawie Instrukcji dla Centraln. Kasy Państw.

Przepisy ogólne.

146.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

w przedmiocie przeznaczenia do zbycia majątków ziemskich.

Celem zastosowania ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. Ustaw R. P. Nr. 67, poz. 602), w myśl

§§ 1 i 2 rozporządzenia Prezesa b. Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dn. 1 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 1025), oraz stosownie do postanowień § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 10 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 27), przeznacza się do sprzedaży majątek ziemski:

Nazwa majątku	Obszar w ha	Powiat	Stacja kolejowa	Cechy charakterystyczne	Dotychczasowy właściciel	Przypuszczalna cena w zł.	Wysokość wadłum
Wąsowo	2956,62,51	Nowy Tomysł	Wąsowo	roli ca 1430 ha, lasu ca 1177 ha, łąk ca 315 ha, reszta nieużytki i inne	Wilhelm Hardt	4.300.000	2%
a) Wąsowo	1316,00,00	„	„	roli 512 ha, lasu 626 ha, łąk 173 ha i t. d.	„		
b) Chraplewo	717,00,00	„	„	roli 429 ha, lasu 210 ha, łąk 74 ha i t. d.	„		
c) Głupoń	511,00,00	„	„	roli 364 ha, lasu 90 ha, łąk 51 ha i t. d.	„		
d) Tomaszewo	412,00,00	„	„	roli 135 ha, lasu 251 ha, łąk 17 ha i t. d.	„		

Wysokość ceny jest przypuszczalna. Ostateczną cenę ustali Komitet Likwidacyjny w Poznaniu na podstawie urzędowego oszacowania rzeczoznawców.

2) Podania na powyższy majątek należy składać w ciągu 30 dni, licząc od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim” niniejszego obwieszczenia.

3) Podania należy kierować do Komisariatu do spraw likwidacji niemieckiej w Poznaniu, Aleja Marcinkowskiego Nr. 22, gdzie udziela się również szczegółowych informacji.

4) W podaniu należy:

a) oznaczyć majątek, na który się reflektuje,
b) podać cel, dla którego zamierza się nabyć dany majątek,

c) złożyć oświadczenie w miejsce przysięgi o stanie majątkowym,

d) dołączyć dowód złożenia wadium w wysokości oznaczonej w obwieszczeniu, które składa się w Kasie Skarbowej, i to w gotówce, lub papierach państwowych, względnie w formie bankowych listów gwarancyjnych,

e) dołączyć świadectwo fachowości rolnej,

f) dołączyć znaczki stemplowe w wysokości 3 złotych od podania i 50 groszy od każdego załącznika.

5) Prócz tego można dołączyć do podania życiorys, świadectwo urzędowe inwalidzkie z armji polskiej, dowody odznaczeń wojskowych, poświadczenia instytucji społecznych i t. p.

6) Podania niekompletne, lub złożonych po upływie określonego wyżej terminu, nie rozpatruje się.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:

(—) *Turteltaub,*

Dyrektor Departamentu.

(„Monitor Polski” z dnia 29 kwietnia 1929 r. Nr. 99, poz. 242).

147.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 kwietnia 1929 r.

o lichwie pieniężnej.

Na podstawie §§ 2, 4, 5, 8 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) oraz art. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1926 r., dotyczącej przedłużenia mocy obowiązującej tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowymi, obowiązane są sporządzać na 31 marca, 30 czerwca, 30 września i 31 grudnia każdego roku, wykazy:

a) najwyższych wymawianych i pobieranych procentów i prowizyj;

- 1) przy dyskoncie weksli,
 - 2) przy rachunkach debetowych otwartego kredytu,
 - 3) od pożyczek terminowych,
 - 4) od pożyczek na zastaw papierów wartościowych i towarów,
 - 5) od pożyczek na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, przyczem winna być wyszczególniona wysokość wynagrodzenia, pobieranego za ubezpieczenie ruchomości, ich przechowywanie i szacowanie,
 - 6) od gwarancji, udzielanych z tytułu eksportu,
 - 7) od gwarancji, udzielanych w formie indosu na wekslu, i innych;
- b) najwyższych opłat, pobieranych jednorazowo przy czynnościach:
- 1) inkasa,
 - 2) zleceń giełdowych,
 - 3) wydawania akredytyw.

Wykazy powyższe za każdy kwartał winny być przedstawiane właściwemu izbom skarbowym w ciągu pierwszych pięciu dni następnego kwartału.

Za datę przedstawienia uważaną będzie również data nadania na pocztę listu poleconego z wykazem.

§ 2. Korzyści majątkowe, osiągnane przy czynnościach kredytowych, wyszczególnionych w wykazach w myśl poprzedniego paragrafu, nie mogą przekraczać 13% w stosunku rocznym.

Przepis, zawarty w ustępie 1 niniejszego paragrafu, nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damna i opłat stemplowych, oraz nie obejmuje prowizji obrotowej na rachunkach otwartego kredytu i bieżących, która jednak nie może przekraczać ¼% od większej strony obrotu po potrąceniu od niej salda i pozycji frankowanych, albo ¼% od salda początkowego danego okresu.

Przy pożyczkach na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, korzyści majątkowe nie mogą przekraczać 13% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizyj od udzielanych pożyczek, oraz aż do odwołania 1% miesięcznie od sumy udzielanych pożyczek, tytułem wynagrodzenia za zabezpieczenie przedmiotów zastawu, ich przechowanie i szacowanie.

§ 3. Izby skarbowe nie później niż w dniu 10 każdego miesiąca odsyłają otrzymane wykazy wraz z odpowiednim spisem do Ministerstwa Skarbu. Jednocześnie izby nadsyłają listę instytucji bankowych, które wymienionych wykazów w terminie nie nadesłały.

§ 4. Kontrola nad wykonaniem przepisów, zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) oraz w rozporządzeniu niniejszem, przez spółdzielnie, trudniące się czynnościami bankowymi i należące

do związków rewizyjnych (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach — Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), może być na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu powierzona związkom rewizyjnym.

§ 5. Spółdzielnie, należące do tych związków rewizyjnych, które uzyskały prawo kontroli na podstawie § 5 niniejszego rozporządzenia, czynią zadość obowiązkowi przewidzianemu w § 1 tegoż rozporządzenia, przedstawiając wykazy w oznaczonym terminie właściwym związkom rewizyjnym.

W razie stwierdzonego przekroczenia przepisów, zawartych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, związek rewizyjny obowiązany jest zawiadomić o tem właściwą władzę skarbową II instancji.

§ 6. Winni przekroczenia przepisu, zawartego w § 2 niniejszego rozporządzenia, ulegają karze, przewidzianej w § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 7 września 1926 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 556) ze zmianami, wprowadzonymi rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Sprawiedliwości z dnia 26 listopada 1927 r., zmieniającem rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Sprawiedliwości z dnia 7 września 1926 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 931).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ig. Matuszewski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *St. Car.*

(Dz. U. R. P. z dnia 30 kwietnia 1929 r. Nr. 28, poz. 282).

Organizacja władz.

148.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 kwietnia 1929 r.

w sprawie utworzenia w Lublinie urzędu celnego.

Na zasadzie postanowień art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie tworzy się Urząd Celny w Lublinie.

§ 2.

Urzędowi Celnemu w Lublinie przysznaje się uprawnienia urzędów celnych pierwszej klasy.

Do zakresu działania urzędu należy wyłącznie odprawa celna przesyłek pocztowych.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1929 roku.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ig. Matuszewski.*

(„Monitor Polski” z dnia 29 kwietnia 1929 r. Nr. 99, poz. 241).

Oplaty stemplowe.

149.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu *).

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

211. (art. 52, 58 i 139). Ze względu na ogłoszenie nowego tekstu ustawy w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców (Dz. U. R. P. z r. 1929 Nr. 24, poz. 254) wykładnia Nr. 125, ogłoszona w Nr. 4 Dziennika Urzędowego z r. 1928 otrzymuje brzmienie następujące:

Układ polubowny, przewidziany w art. 10 ustawy w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców (Dz. U. R. P. z r. 1929 Nr. 24, poz. 254), jeżeli go sporządzono przed notariuszem, podlega opłacie w myśl art. 139 u. o. s. Układ polubowny, sporządzony na posiedzeniu Komisji uwłaszczeniowej lub przed Komisarzem Ziemskim, nie podlega opłacie.

Orzeczenie Komisji uwłaszczeniowej, przewidziane w art. 11 powołanej ustawy w sprawie uwłaszczenia, podlega opłacie w wysokości 4% od ceny wykupu na mocy art. 52 (p. 6) oraz art. 58 u. o. s. (L. D. V. 3551/6/29).

Podatki konsumcyjne.

150.

OKÓLNIK L. D. VI. 1503/2/29.

W sprawie wyjaśnienia, czy wolne składy wina powinny wykupywać świadectwa.

Odpis.

Do
Izby Skarbowej Grodzkiej Wydział IV
w Warszawie.

Załatwiając sprawozdanie Izby z dnia 10 b. m. L. 2895/IV/29, wyjaśnia się, że czynnikiem decydującym o możliwości żądania od przedsiębiorstwa wolnego składu wina uiszczenia opłaty patentowej na zasadzie postanowień artykułu 15 ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 525) może być bądź to oświadczenie przedsiębiorcy wolnego składu, iż zamierza wprost z

wolnego składu sprzedawać wino, bądź też stwierdzony fakt takiej sprzedaży.

Natomiast okoliczność, iż wolne składki wina **moga** nie tylko przechowywać wino, ale także je sprzedawać — nie daje wobec brzmienia powołanego postanowienia prawnej podstawy do żądania, by opłatę patentową uiszczyli przedsiębiorstwa tych wolnych składów, które żadnych operacji handlowych nie dokonywują.

Warszawa, dn. 26 kwietnia 1929 r.

Kierownik Departamentu:

(—) A. Krahelski.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. VI. 1503/2/29.

Wszystkim Izdom Skarbowym (Wydz. IV.)
i Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu Wydział Skarbowy w Katowicach

do wiadomości.

Warszawa, dn. 26 kwietnia 1929 r.

Kierownik Departamentu:

(—) A. Krahelski.

Monopol tytoniowy.

151.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 kwietnia 1929 r.

w sprawie wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru 1929 r.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) ustanawiam następującą taryfę wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru w r. 1929.

I k a t e g o r j a.

Tytonie papierosowe, t. j. kwitnące czerwono i różowo,
uprawiane w małopolskich okręgach uprawy.

Klasa	W Y M O G I			Cena za 1 kg. zł. gr.
Doborowa	Liście macierzyste Liście wierzchołkowe	złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, jednolicie zabarwione, nieuszkodzone		3,20
I	Liście macierzyste Liście wierzchołkowe	a) czerwono-żółte, nieuszkodzone b) złocisto-żółte i cytrynowo-żółte, uszkodzone		2,60
II	Liście macierzyste Liście wierzchołkowe	a) jasno-brunatne b) czerwono-żółte i zielonawo-żółte, uszkodzone		2,20
III	Liście macierzyste Liście wierzchołkowe	brunatne czerwono i zielonawo-brunatne		1,70
IV	Liście macierzyste Liście wierzchołkowe Liście spodaki	ciemno-brunatne brunatno-zielone		1,50
V	Liście wiązane w wiązki (papusze), których nie można zaliczyć do klas wyższych, które jednak do fabrykacji są przydatne. Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek.			40

wyglądzone i wiązane za ogonki
w wiązki (papusze)

II k a t e g o r j a

Tytonie cygarowe, t. j. kwitnące czerwono i różowo,
uprawiane w śląskim okręgu uprawy.

Klasa	W Y M O G I		Cena za 1 kg.	
			zł.	gr.
Doborowa	Liście macierzyste, wielkie, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, przedniej jakości	za ogonki w wiązki (papusze) wygładzone i wiązane	2	60
I.	Liście macierzyste, nieuszkodzone, dość jednolicie zabarwione		2	25
II.	Liście macierzyste nieco uszkodzone, Liście wierzchołkowe i dolne, nieuszkodzone		1	90
III.	Liście macierzyste znacznie uszkodzone, Liście wierzchołkowe i dolne nieco uszkodzone		1	45
IV.	Liście macierzyste, wiązane lecz niewygładzone; wszystkie liście wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki, które nie mogą być zaliczone do klasy wyższej, lecz do fabrykacji są przydatne		1	—
V.	Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek	—	40	

III k a t e g o r j a

Tytonie żółto-kwitnące (machorkowe)

Klasa	W Y M O G I		Cena za 1 kg.		Nadzwyczajny dodatek		Razem	
			zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
I.	Liście dobrej jakości	wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	1	60	—	15	1	75
II.	Liście gorszej jakości		1	50	—	10	1	60
III.	Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek	—	35	—	—	—	35	

Cena za jeden kilogram zdrowego, czystego nasienia, zamówionego i wybranego przez organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego — 10 złotych.

Liście tytoniowe winny być **dojrzałe, zdrowe, wysuszone, sortowane i niefermentowane.**

Liście i części liści, zanieczyszczone obcymi domieszkami, liście i części liści, niezdatne do fabrykacji (nieodjrzałe, chore, zmarznięte, spleśniałe, zgniłe, zepsute), liście na łodygach roślin i pędy boczne roślin tytoniowych odbierane będą jako materiał **niezdatny do użytku** bez wynagrodzenia.

Liście odrostowe, wyprodukowane za zezwoleniem urzędu monopolowego, o ile będą dojrzałe, zdrowe, wysuszone i sortowane, przyjmowane będą we wszystkich trzech kategoriach w cenie 70 groszy za jeden kilogram, liście zaś odrostowe, nieodpowiadające powyższym wymaganiom, będą odbierane bez wynagrodzenia.

Mieszane wiązki liści, t. j. takie, które zawierają liście tytoniu I ; II lub III kategorii, będą odbierane po cenach, ustanowionych dla tytoni kategorii III-ej.

Liście niezupełnie wysuszone I ; II kategorii będą zaliczone do bezpośrednio niższej klasy od

tej klasy, do której kwalifikowałyby się w zupełnie suchym stanie. Ten przepis odnosi się także do liści zwilżonych, te jednak w obydwóch powyższych kategoriach (I i II) będą zaliczone najwyżej do klasy II-ej.

Liście III kategorii niezupełnie wysuszone lub zwilżone, które w zupełnie suchym stanie kwalifikowałyby się do pierwszych dwóch klas, odbierane będą po cenie 80 groszy za jeden kilogram.

Ponadto przy liściach niezupełnie wysuszonych lub zwilżonych wszystkich kategorii (I, II, III) obniżona będzie waga tytoniu, stosownie do zawartości wilgoci.

Łodygi roślin tytoniowych nie będą wykupywane.

Liście tytoniowe, dostarczane do wykupu, winny być powiązane w wiązki (papusze) za ogonki. Liście powiązane w wiązki w inny sposób odbierane będą po cenie o 20 groszy niższej od ceny taryfowej na jeden kilogram.

Koncesjonowany plantator, który uprawiał tytoń na przestrzeni powyżej 1.000 mtr. kw. i wypełnił wszystkie obowiązki plantatora, otrzyma premję, jeżeli uzyskana przez niego przy wykupie przeciętna taryfowa cena wykupu (bez wynagrodzenia za dowóz) za dostawione liście tytoniowe będzie wyższa o 10% od przeciętnej ceny taryfowej wykupu (bez wynagrodzenia za dowóz) 1 kg. tytoniu w danym okręgu uprawy i jeżeli dostawiona przez niego do wykupu ilość tytoniu, przeliczona na 1 ha, nie będzie niższą od przeciętnej ilości wykupionego surowca z 1 ha przestrzeni gruntowej w danym okręgu uprawy. Premja ta wynosi:

a) 10% kwoty, przypadającej plantatorowi tytułem taryfowej ceny wykupu tytoniu, jeżeli tenże uprawiał tytoń na przestrzeni do 5.000 mtr. kw. włącznie,

b) 15% tejże kwoty, jeżeli plantator uprawiał tytoń na przestrzeni powyżej 5.000 mtr. kw.

Premja wypłacona będzie w przeciągu miesiąca po skończonym wykupie w danym okręgu uprawy tytoniu.

Za dowóz tytoniu w ilości ponad 100 kg. wypłaci Polski Monopol Tytoniowy wynagrodzenie od każdego pełnych 10 kg. tytoniu za każdy pełny kilometr odległości od miejscowości, w której plantacja tytoniowa znajdowała się, do miejscowości, będącej siedzibą właściwej komisji wykupowej.

Wynagrodzenie to wynosi:

a) 1 gr. przy odległości do 10 kilometrów włącznie,

b) 1,5 gr. przy odległości ponad 10 kilometrów do 20 klm. włącznie,

c) 2 gr. przy odległości ponad 20 kilometrów.

O miejscu i czasie wykupu krajowego surowca tytoniowego zawiadomią plantatorów właściwe urzędy wykupu tytoniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Grodyński*.

(„Monitor Polski” z dnia 4 maja 1929 r. Nr. 103, poz. 260).

Przepisy celne.

152.

OKÓLNIK L. D. IV. 603/329

w sprawie wystawiania świadectw pochodzenia na towary pochodzenia fińlandzkiego oraz kart legitymacyjnych dla komiwojażerów.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celných oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że:

1. do wystawiania świadectw pochodzenia na towary, pochodzące z Finlandji, upoważnione są w Finlandji następujące Izby Handlowe:

- a) Centralna w Helsink'ach (Helsingfors),
- b) lokalne w miastach: Helsinki (Helsingfors), Turku (Abo), Tampere (Tammerfors), Viipuri (Viborg), Kuopio, Vaasa (Wasa), Oulu (Uleaborg), Pori (Brjörneborg), Kotka;

2. do wystawiania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów handlowych upoważnieni są w Finlandji:

Gubernatorzy prowincji (maaherra, landshövdning) oraz Izby Handlowe:

- a) Centralna w Helsink'ach (Helsingfors),
- b) lokalne w miastach: Helsinki (Helsingfors), Turku (Abo), Tampere (Tammerfors), Viipuri (Viborg), Kuopio, Vaasa (Wasa), Oulu (Uleaborg), Pori (Brjörneborg), Kotka;

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1929 r.

w/z Dyrektora Departamentu:

(—) *Prochaska*.

Naczelnik Wydziału.

Przepisy rachunkowo-kasowe.

153.

OKÓLNIK Nr. 40

MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 marca 1929 r.

w sprawie częściowej zmiany przepisów rach.-kas.

Do

wszystkich władz centralnych, wszystkich Departamentów i samodzielnych urzędów Ministerstwa Skarbu, Centralnej Kasy Państwowej, wszystkich izb skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, oraz wszystkich kas skarbowych.

Wślad okólnika z dnia 19.5. 1926 r., L. D. K. 1788/WAK, Ministerstwo Skarbu oznajmia, że w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli uchyla w całości postanowienia okólnika z dnia 19 maja 1926 r. L. D. K. 288/WAK, (Dz.

Urząd. Min. Skarbu Nr. 18, poz. 188, „Monitor Polski” Nr. 127, poz. 367), przywracając pierwotne brzmienie § 51 Przepisów rach.-kas. z 1921 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45, poz. 564 z 1921 r. i „Monitor Polski” Nr. 285 z 1921 r.), oraz utrzymując w mocy postanowienia § 18 Przep. rach.-kas. i § 58 Instrukcji dla kas skarb. w brzmieniu, ustalonym rozp. z dn. 20.3. 1928 r. L. D. VII. 216/2. Jako ostatni ustęp w § 18 Przepisów rach.-kas. dodaje się nowy ustęp, następującej treści:

„O powstaniu obowiązku zwrotu z wypłat, dokonanych w ubiegłych okresach budżetowych oraz w należących do nich okresach ulgowych, jakoteż o wszelkich zmianach z powodu sprostowania, władze asygnujące zawiadamiają właściwą władzę skarbową (Ministerstwo Skarbu, izbę skarbową), celem przypisania należności w księdze przychodów budżetowych”.

(—) *Czuderna.*

Dyrektor Departamentu.

(„Monitor Polski” z dnia 25 kwietnia 1929 r. Nr. 96, poz. 228).

154.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 kwietnia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie Instrukcji dla Centralnej Kasy Państwowej.

§ 1.

Uchyła się Instrukcję dla Centralnej Kasy Państwowej z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 45, poz. 566).

§ 2.

Centralną Kasę Państwową obowiązują analogiczne postanowienia Instrukcji dla kas skarbowych z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45, poz. 565) i postanowienia §§ 73 — 85 rozporządzenia Ministra Skarbu z 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 588), z tą zmianą, że Centralna Kasa Państwowa podlega Ministerstwu Skarbu i uskutecznia obroty kasowe wyłącznie na rachunek władz i organów centralnych, udzielając im w zakresie odnośnych obrotów wszelkich wyjaśnień, względnie przesyłając im stosowne zawiadomienia.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ig. Matuszewski.*

